

Dimarts 2 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Mt 23,1-12): En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus s'han assegut a la càtedra de Moisès (...). No actueu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen càrregues pesades i insuportables i les posen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure-les amb el dit. En tot actuen per fer-se veure de la gent (...)».

La temptació: aparença de bé

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Mestre ens prevé davant la hipocresia i duplicitat dels escribes i fariseus. Aquests darrers —un grup religiós contemporani de Jesucrist— son la "diana" d'aquesta denúncia. En una ocasió Jesús els titllà de "sepulcres blanquejats". I és que resulta propi de la temptació l'adoptar una aparença moral: no ens convida directament a fer el mal, això seria molt groller.

La temptació fingeix mostrar-nos el millor: abandonar, per fi, allò il·lusori i emprar eficaçment les nostres forces en millorar el món. A més, es presenta amb la pretensió del veritable realisme: allò real és el que hom constata (menystenint la fe). I, efectivament, un vici del nomenat "fariseisme" consistia a radicar el bé en l'acompliment formal (sens posar-hi el cor) d'uns preceptes, que no eren de Déu, sinó una retorçada casuística humana. Aquí emergeix clarament el nucli de tota temptació: posar ordre al nostre món per nosaltres mateixos, sense Déu, tot comptant únicament amb les nostres capacitats.

—Jesús, vull fer la vostra voluntat; només m'importa el vostre judici.